

[Anne Grete Holmsgård]

For mig bekræfter det ikke særlig meget, at den amerikanske regering tager afstand fra disse påstande. Det er da klart, at den gør det. Hvad skulle den ellers gøre? Men det må da også påvirke den danske regering, at disse oplysninger har været fremme? Hvilke initiativer har regeringen taget for at undersøge, hvor oplysningerne stammer fra, hvad det er for nogle oplysninger? Er indholdet i dem reelt? Hvilke overvejelser gør regeringen sig om sikkerhedspolitikken på baggrund af disse rygter? Det kan vel ikke være meningen, at man skal have det fastslået et hundrede procent, inden man begynder at gøre sig i det mindste nogle midlertidige overvejelser over, hvad disse oplysninger ville kunne betyde for situationen også i Danmark.

Arne Melchior (CD):

Ud fra den formodning, at udenrigsministeren måske vil finde på at svare på det sidste spørgsmål, vil jeg gerne stille et tillægs-spørgsmål. Hvis udenrigsministeren nu svarer, at han giver sig til at undersøge forlydender i en spansk avis, så vil jeg da gerne have oplyst, om udenrigsministeriet også bruger personale og kræfter på at undersøge forlydender, der måtte fremkomme om amerikanske forhold i svenske, russiske eller kinesiske aviser.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil gerne sige både til fru Anne Grete Holmsgård og til hr. Arne Melchior, at hvis vi skal udnytte ressourcerne rigtigt, så må vi arbejde på grundlag af kendsgerninger om tingene. Hvis det er således, at vi skal lave dybtgående undersøgelser om påstande og rygter, som fremkommer i den internationale presse, så vil jeg uden videre gætte på, at vi skulle fordoble den i forvejen ret store stab, vi har i udenrigsministeriet.

Skal der være mening i tingene, skal der også være ligelighed, og det vil sige – her vil jeg svare hr. Arne Melchior – at skal vi undersøge påstande i én avis, nu her en spansk avis, ja, så må vi bede vore ambassader om at hjemsende det, hver gang der er andre påstande, og så må vi sætte et dybdeborende arbejde i gang. Det tror jeg nok man kan se det formålsløse i overhovedet at begive sig ud i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 825

17) Til *udenrigsministeren* af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage på baggrund af, at Sydafrika endnu en gang har angrebet nabolande militært?«

Skriftlig begrundelse

Den 18. marts 1981 angreb sydafrikansk militær mål i Angola. Det er officielt blevet indrømmet af Sydafrika, at militæret angreb disse mål. Samtidig angreb Sydafrika mål i Moçambique ifølge det moçambiquanske nyhedsbureau AIM samt ifølge BBC den 19. marts 1981.

Angrebene er langt fra de eneste. Den 30. januar 1981 angreb Sydafrikas militær således ANC's kontor i udkanten af Moçambiques hovedstad, Maputo. Dengang reagerede såvel den svenske som den vesttyske regering, mens den danske forholdt sig tavs.

Samtidig med at disse angreb foregår, har Sydafrika generelt optrappet angrebene på SWAPO i Namibia, som Sydafrika ulovligt holder besat.

Det vil naturligvis være en lille forbedring, hvis regeringen denne gang klart og entydigt fordømmer Sydafrikas militære angreb. Samtidig er det dog klart, at hvis der skal blive realiteter bag Danmarks officielle holdning, der fordømmer apartheidstyret, der går ind for Namibias selvstændighed, og som går imod indblanding i andre landes interne forhold, så kræver det, at regeringen tager mere hårdhændede midler i anvendelse for at gøre Sydafrika opmærksom på, at denne holdning ikke er det rene gas. Jeg vil i denne forbindelse henvise til, at VS sammen med andre adskillige gange har foreslået stop for kulindkøb i Sydafrika, økonomisk boykot m.m.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg har taget dette spørgsmål op, fordi Sydafrika endnu en gang har angrebet det, vi kalder frontlinjestaterne. Det er langt fra første gang. Som det er udenrigsministeren bekendt, angreb Sydafrika allerede den 30. januar 1981 en række bygninger, der var bebo-